

Người Việt Tiếp Tục Trốn Chạy Khỏi Đất Nước

Đoàn Hưng

Sau 40 năm kể từ ngày CSVN cai trị toàn cõi Việt Nam người dân tiếp tục bỏ xứ ra đi bằng mọi cách vẫn tiếp tục diễn ra

Sau những đợt di tản năm 1975, đến lượt người dân Việt Nam liệu mình vượt biên bắt đầu từ cuối thập niên 70. Sau đó là các đợt định cư theo diện H.O. Rồi đến những đợt người đi theo diện bảo lãnh, đoàn tụ. Gần đây hơn là dạng các em du học sinh đi học ở nước ngoài, rồi tìm mọi cách để được ở lại hợp pháp.

Tình trạng những người dân miền Bắc tìm cách trốn ở lại Anh sau khi đi du lịch châu Âu đang diễn ra một cách thầm lặng nhưng đều đặn. Sau đây là một câu chuyện được một thiếu nữ miền Bắc, mới đến được Anh trong tháng 02/2015, kể lại:

- Làm sao em tìm được đường dây qua đây ?
  - Bây giờ bên Việt Nam nhiều lắm, rồi bạn bè qua trước thì mình hỏi và họ sẽ chỉ.
- Đi tốn kém bao nhiêu ?
  - Có hai giá. Một giá gọi là VIP và một giá gọi là "Cỏ"
- VIP nghĩa là gì ? còn "Cỏ" là gì ?
  - VIP thì đắt hơn, sẽ được giàn xếp, chỗ ngủ đàng hoàng. Còn "Cỏ" rẻ hơn nhưng chỗ ngủ không tốt và không được giàn xếp.
- Giá cả thế nào?
  - VIP thì USD 34,000 còn "Cỏ" thì USD 20,000
- Chứng nào phải trả tiền ?
  - Đi tới nơi là trả ngay.
- Em đi giá VIP và đi ra sao?
  - Vâng em đi giá VIP, em đi du lịch, ngồi máy bay tới một nước châu Âu, trước khi sang Pháp, rồi mới trốn qua Anh.
- Vậy em đi du lịch ?
  - Dạ vâng !
- Em đi vậy có sợ không? Và không biết tiếng Anh thì sao?
  - Em nói được vài câu và trước khi đi người ta hướng dẫn. Em cũng sợ lắm, lúc ngồi máy bay lo sợ vì không biết tới châu Âu làm gì?
- Vậy em vào Châu Âu có bị hỏi gì không? Rồi em tính cuộc hành trình như thế nào?
  - Thì người ta đưa em giấy hộ chiếu, rồi dặn em lên máy bay, khi tới châu Âu cứ làm người du lịch. Họ có viết trong tờ giấy dặn em phải làm gì khi ra khỏi sân bay châu Âu.
- Rồi em có bị an ninh và hải quan hỏi gì không? Mà em không biết tiếng thì sao?
  - Em nói được vài chữ trước khi đi, rồi tới đó em bập bẹ rồi ra được.
- Sau đó thì sao?
  - Em ra khỏi sân bay, trong tờ giấy họ dặn em đón taxi ra ga xe lửa để đi Paris ...
- Em không biết gì hết thì sao?
  - Em text về cho người hướng dẫn, họ text vào điện thoại rồi em đưa cho tài xế taxi, họ xem rồi đưa em ra ga.

- Tất cả chi phí taxi và ăn uống em phải trả ?

- Vâng em phải trả hết.

- Tới Paris thì sao?

- Em lại mua vé đi về phía bờ biển, đi phà qua Anh, rồi em đợi và có người đón.

- Tới bờ biển có người đón em sao nữa ?

- Dạ người đón em, vì em trả giá VIP nên có nhà ngủ, nhưng cũng kinh lắm chứ không phải khách sạn. Nhưng ai đi vé "Cỏ" là nằm ngoài biển.

- Rồi sao nữa?

- Khi trả vé VIP thì họ sẽ xếp cho mình lên xe hàng. Họ xếp em vào loại xe y như là xe đưa bưu phẩm, trong đó chia làm hai ngăn. Còn đi vé "Cỏ" thì họ sẽ phá những thùng container mình lên vô trong. Loại này dễ bị bắt hơn.

- Trong thùng xe của em bao nhiêu người?

- Tới 15 hay 16 người chật lắm anh.

- Trong đó có người Việt không?

- Vài người thôi anh, còn lại là Trung Quốc, Ấn độ và Trung Đông.

- Rồi làm sao họ lái xe lên trên phà được mà em không bị bắt?

- Họ có kinh nghiệm anh, họ đợi cái giờ đổi ca thì lúc đó khám xét không chặt chẽ, có sơ hở thì xe chạy vào giờ đó thì nhóm kiểm tra không dò máy kỹ, nhờ đó xe lên được phà.

- Vậy là em qua tới đây ?

- Dạ có 5 ngày là em tới đây rồi. Nhiều người nói em may lắm, vì không phải ngủ bờ ngủ bụi nhất là không bị cưỡng hiếp. Nếu em được lựa chọn thì em sẽ không đi nước ngoài đâu. Giờ không biết cuộc đời như thế nào? Và đi như thế này khiếp quá.

Đúng là làm người Việt Nam y như những kẻ khốn cùng, từ năm 1975 phải đi, và đến giờ 2015 vẫn còn người phải ra đi... Cô gái vừa trải qua một hành trình gian khổ chỉ im lặng, không nói gì. nhưng ánh mắt cô hiện lên một nỗi buồn khó tả.

Đoàn Hưng